

„Tradíció, tudomány, minőség”

Tanulmánykötet

2021

*„Tradíció, tudomány, minőség”
30 éves a Vám- és Pénzügyőri Tanszék*

Tanulmánykötet

Kézirat lezárva: 2021. december 31.

Kiadja:
a Magyar Rendészettudományi Társaság
Vám- és Pénzügyőri Tagozata

Szerkesztette:
Czene-Polgár Viktória
Csaba Zágon
Szabó Andrea
Zsámbokiné Ficskovszky Ágnes

Felelős kiadó:
Szabó Andrea

ISBN: 978-615-81879-6-1

DOI: 10.37372/mrttvpt.2021.2

A mű szerzői jogilag védett. Minden jog, így különösen a sokszorosítás, terjesztés és fordítás joga fenntartva. A mű a kiadó írásbeli hozzájárulása nélkül részeiben sem reprodukálható, elektronikus rendszerek felhasználásával nem dolgozható fel, azokban nem tárolható, azokkal nem sokszorosítható és nem terjeszthető.

Tartalomjegyzék

Szerzők	6
Lektorok	10
Lectori salutem!	12
30 év, 30 vélemény	14
Tanszéktörténet	46
Szabó Andrea – Magasvári Adrienn: Hirtelen 30 – A szervezeti és a képzési rendszerben 30 év alatt bekövetkezett változások hatása a pénzügyőr tisztekkel szemben támasztott követelményekre	48
HR, szervezetfejlesztés, jogalkalmazás	60
Christián László – Erdős Ákos – Magasvári Adrienn: Képzési innováció a magyar rendészeti felsőoktatásban.....	62
Hajdu Ruben József: A meztelen igazság a pénzügyőrökről.....	78
Suba László: Úton a közérthetőség felé.....	92
Szilvássy György Péter: Gondolatok a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló új törvény és az alapjogi korlátozások kapcsolatáról.....	105
Voitseshchuk, Andrii: Establishment of New Customs in Ukraine: Latest aspects of personnel management based on a competency-based approach...117	
Vámtechnológia, kockázatkezelés, IPR	127
Csaba Zágon – Gecsei Márton: Kockázatelemzés a gyakorlatban: cigaretta a repülőtéren.....	129
Galella, Patricio: The Approved Exporter Authorization in the EU	143
Jurušs, Māris – Miloseviča, Kristīne – Šmite-Roķe, Baiba: Transaction market value range based on arm's length principle for customs and tax purposes	153
Német Martin – Szendi Antal: A szellemi tulajdonjogok védelme a vámigazgatási eljárásban.....	165
Van Dooren, Eric: The order to pay the counter value of disappeared goods in Belgium.....	179
Adóztatás, gazdaság, új technológiák	190
Halasi Nóra: A hagyományos és tájjellegű élelmiszerek gazdasági jelentősége az észak-alföldi régióban	192

Halász Zsolt: Variációk egy témára: kísérletek a virtuális eszközök szabályozására	206
Kovács László: Széttöredezett e-közbeszerzési környezet Németországban..	218
Nagy Zoltán András: Mesterséges intelligencia lehetőségei az adó- és vámügyi eljárásokban	226
Pajor Andrea: Az adózás/adóztatás igazságossága – Az arányos és méltányos közteherviselés	234
Potoczki Zoltán: Az adófelfüggesztési eljárás jellegzetességei	246
Szlifka Gábor: Vagyonosodási vizsgálat: kísértő múlt és ígéretes jövő	256
Történeti szemelvények.....	270
Czene-Polgár Viktória: Vámmentes csomagok Nyugatról – Az Ibusz Külföldi Kereskedelmi Akciója	272
Deák József: Határőrök, vámosok, állambiztonsági és belügyi szervek munkatársainak helytállása 80 évvel ezelőtt, a Szovjetuniót ért váratlan támadás első hónapjaiban.....	286
Kovács István: Németországban tevékenykedő arab nyelvű klánok és a „maffia” fogalmi összefüggései	294
Lippai Zsolt – Simonics Adrián: Magánbiztonság és futballhuliganizmus	306
Zsámbokiné Ficskovszky Ágnes: Brüsszeli Nómenklatúra – az egységes nemzetközi vámtarifa létrehozása	320

Szerzők

- Christián László, Dr., PhD., habilitált egyetemi docens, rektorhelyettes, rendőr dandártábornok, Nemzeti Közszerológálati Egyetem, christian.laszlo@uni-nke.hu
- Czene-Polgár Viktória, Dr., PhD., tanársegéd, Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar, Vám- és Pénzügyőri Tanszék, czene-polgar.viktoria@uni-nke.hu
- Csaba Zágón, Dr., PhD., adjunktus, pénzügyőr alezredes, Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar, Vám- és Pénzügyőri Tanszék, csaba.zagon@uni-nke.hu
- Deák József, Dr. PhD, adjunktus, rendőr alezredes, Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar, Rendészetelméleti és -történeti Tanszék, deak.jozsef@uni-nke.hu
- Erdős Ákos, tanársegéd, pénzügyőr őrnagy, Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar, Vám- és Pénzügyőri Tanszék, erdos.akos@uni-nke.hu
- Galella, Patricio, PhD., international trade consultant, AGOSTO & ANGUREN IT (GUIEX), and an Associate Professor at the Faculty of Law of the University of Barcelona, galella@guiex.net
- Gecsei Márton, határszerológálati vámreferens, pénzügyőr hadnagy, Nemzeti Adó- és Vámhivatal Repülőtéri Igazgatóság, gecsei.marton@nav.gov.hu
- Hajdu Ruben József, vámigazgatási referens, pénzügyőr főhadnagy, Nemzeti Adó- és Vámhivatal Pest Megyei Adó- és Vámigazgatósága, hajdu.ruben@gmail.com
- Halasi Nóra, kockázatkezelési referens, Nemzeti Adó- és Vámhivatal Hajdú-Bihar Megyei Adó- és Vámigazgatósága, Kockázatkezelési Osztály, halasi.nora@nav.gov.hu
- Halász Zsolt, Dr., PhD, tanszékvezető egyetemi docens, Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog és Államtudományi Kar, Pénzügyi Jogi Tanszék, halasz.zsolt@jak.ppke.hu
- Jurušs, Māris, PhD., Associate Professor, Customs and Tax Department, Riga Technical University, Maris.Juruss@rtu.lv

- Kovács István, Dr., PhD., tanársegéd,
 rendőr őrnagy,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar,
 Rendészeti Vezetéstudományi Tanszék,
kovacs.istvan@uni-nke.hu
- Kovács László MA hallgató,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Államtudományi és Nemzetközi Tanulmányok Kar,
laci.kovacs1993@gmail.com
- Lippai Zsolt, mesteroktató,
 rendőr alezredes,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar,
 Magánbiztonsági és Önkormányzati Rendészeti Tanszék,
 doktori hallgató, Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Doktori Iskola,
lippai.zsolt@uni-nke.hu
- Magasvári Adrienn, tanársegéd,
 pénzügyőr alezredes,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar,
 Vám- és Pénzügyőri Tanszék,
magasvari.adrienn@uni-nke.hu
- Miloseviča, Kristine, Senior Tax Advisor,
 KPMG Latvia.
- Nagy Zoltán András, Dr., PhD., egyetemi docens,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar,
 Gazdaságvédelmi-, Kiberbűnözés Elleni Tanszék.
nagy.zoltan.andras@uni-nke.hu
- Német Martin, pénzügyőr hadnagy, vámigazgatási referens,
 NAV Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatóság,
nemeth.martin@nav.gov.hu
- Pajor Andrea, dr., mesteroktató,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar,
 Vám- és Pénzügyőri Tanszék,
pajor.andrea@uni-nke.hu
- Potoczki Zoltán dr., mesteroktató,
 pénzügyőr alezredes,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar,
 Vám- és Pénzügyőri Tanszék,
potoczki.zoltan@uni-nke.hu
- Simonics Adrián, hallgató,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar,
 biztonsági szervező mesterképzési szak,
simonicsadrian88@gmail.com
- Šmite-Rože, Baiba, Deputy Director,
 Tax Board at State Revenue Service of the Republic of Latvia,
 and Doctoral Student, Riga Technical University,
baiba.smite-roke@vid.gov.lv
- Suba László, dr., tanársegéd,
 pénzügyőr alezredes,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar,
 Vám- és Pénzügyőri Tanszék,
suba.laszlo@nav.gov.hu

- ▶ Szabó Andrea, Dr., PhD., tanszékvezető egyetemi docens,
 pénzügyőr ezredes,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar,
 Vám- és Pénzügyőri Tanszék,
szabo.andrea@uni-nke.hu
- ▶ Szendi Antal, dr., mesteroktató,
 pénzügyőr ezredes,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar,
 Vám- és Pénzügyőri Tanszék,
szendi.antal@uni-nke.hu
- ▶ Szilvásy György Péter, dr., tanársegéd,
 rendőr őrnagy,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar,
 Igazgatásrendészeti és Nemzetközi Rendészeti Tanszék,
szizyp@gmail.com
- ▶ Szlifka Gábor, Dr., PhD, ellenőrzési igazgatóhelyettes,
 Nemzeti Adó- és Vámhivatal Pest Megyei Adó- és Vámigazgatósága,
szlifka.gabor@nav.gov.hu
- ▶ Van Dooren, Eric, Associate professor,
 Customs Law, University of Antwerp. Belgian,
 Supreme Court judge,
eric.vandooren@uantwerpen.be
- ▶ Voitseshchuk, Andrii, Director,
 Department of Customs Payments,
 The State Customs Service of Ukraine,
vad_71@ukr.net
- ▶ Zsámbokiné dr. Ficskovszky Ágnes, mesteroktató,
 pénzügyőr alezredes,
 Nemzeti Közszerológálati Egyetem Rendészettudományi Kar,
 Vám- és Pénzügyőri Tanszék,
zsambokine.ficskovszky.agnes@uni-nke.hu

Zsámbokiné Ficskovszky Ágnes*: Brüsszeli Nómenklatúra – az egységes nemzetközi vámtarifa létrehozása

Absztrakt

A nemzetközi áruforgalom lebonyolítása ma már elképzelhetetlen lenne világszerte egységesen alkalmazott árubesorolási rendszer használata nélkül. Az egységes árukódolási rendszerek létrehozása a nemzetközi kereskedelem fejlődése során olyan globális kihívás volt a nemzetek számára, amelyet tényleges közös munka és összefogás nélkül nem lehetett volna leküzdeni. A közös, nemzetközi szinten egységes „áruosztályozási nyelvként” jelenleg alkalmazott Harmonizált Áruléíró és Kódrendszerrel³¹⁴ szóló nemzetközi egyezmény (HR-egyezmény) szerinti vámtarifa³¹⁴ kifejlődéséhez azonban hosszú út vezetett. Jelen tanulmány ennek a fejlődési folyamatnak egy olyan fontos lépését – a Brüsszeli Nómenklatúra létrejöttét és annak jellemzőit – kívánja bemutatni, mely a ma alkalmazott árubesorolási rendszer kialakulásához vezető legfontosabb fejlődési állomásnak tekinthető. A nómenklatúrának jelentős szerepe volt hazánkban is, ezért annak hazai alkalmazását is röviden bemutatja a tanulmány.

Kulcsszavak: vámtarifa, árubesorolás, Brüsszeli Nómenklatúra, Harmonizált Áruléíró és Kódrendszer

English title: Brussels Nomenclature - the creation of a single international tariff

Abstract

Nowadays the transaction of the international trade would be inconceivable without the application of a globally harmonized classification system. In the course of the international trade development the creation of the harmonized coding systems was such a challenge for the nations, which without an effective common effort and cooperation would not have been possible to overcome. However, for the development of the currently applied Harmonized Commodity Description and Coding System (HS Convention) which is also regarded on international level as common „customs classification language” was a long way. This study’s aim to present one of the important step of this development i.e. the creation and characteristics of the Brussels Tariff Nomenclature, which can be considered as the most important stage leading to the development of the customs classification system applied today. The Nomenclature also played a significant role in Hungary, therefore this study briefly presents its application in Hungary too.

Keywords: customs tariff, customs classification, Brussels Tariff Nomenclature, Harmonized Commodity Description and Coding System

Bevezetés, előzmények

Ha egy ország kereskedelempolitikai eszközeit tekintjük át, első helyen említhetjük a vámtarifákat. A vámtarifa alapvetően egy olyan kódolási rendszert jelent, melyben különféle szempontok szerinti csoportosításban megtalálhatjuk a kereskedelemben előforduló áruk felsorolását, amelyekhez kódokat (számokat és/vagy betűket) rendelnek hozzá. A vámtarifa hagyományos szerepét tekintve, ezekhez a kódokhoz rendelik hozzá a kivetendő vámokat. Ezek

* Zsámbokiné dr. Ficskovszky Ágnes, pénzügyőr alezredes, mesteroktató, Nemzeti közszolgálati Egyetem, Vám- és Pénzügyőri Tanszék, <https://orcid.org/0000-0001-5560-0079>, zsambokine.ficskovszky.agnes@uni-nke.hu

³¹⁴ Harmonized Commodity Description and Coding System (HS Convention)

a kódolási rendszerek azonban nagyon eltérőek voltak a világ egyes országaiban, ami egyre nagyobb gondot jelentett a nemzetközi kereskedelemben. Ezek a különbségek nem csak abból fakadtak, hogy természetesen minden ország egyéni gazdasági érdekeinek megfelelően alakítja ki saját vámtarifáját, hanem abból is, hogy minden ország eltérő szisztémák, logikai rendszerek mentén hozta létre besorolási rendszerét, ebből adódóan sokszor nagyon különböző árumegnevezéseket, árukategóriákat vagy rendszerezési alapelveket határoztak meg. Nem csak az okozhat problémát, hogy az egyes árucsoportok vagy az áruk felsorolásának sorrendje eltérő, hanem az is, hogy a különböző fogalmak definíciója és értelmezése is különböző lehet, amelyből számtalan konfliktus adódhat.

Egy egységesített vámnómenklatúra mind az üzleti életben tevékenykedők számára, mind az államok nemzeti kereskedelempolitikája szempontjából is számos előnyt rejt magában, hiszen az eltérő vámtarifákból adódó nehézkes besorolási folyamatokat nagymértékben leegyszerűsíti.

Az egységes nómenklatúra létrehozásával elsősorban tehát, az alábbi célokat kívánták elérni:

- a) a nemzetközi kereskedelemben szereplő valamennyi áru egységes rendszer szerinti osztályozása;
- b) az osztályozás egységes alkalmazása a nómenklatúrát elfogadó valamennyi országban;
- c) közös, nemzetközileg elfogadott „vámnyelv” létrehozása, amely a vámkifejezéseket egyaránt érthetővé teszi a szakember és a nem szakember számára, és így megkönnyíti az importőrök, exportőrök, gyártók és vámszervek munkáját;
- d) a két- vagy többoldalú kereskedelmi vagy vámtárgyalások megkönnyítése az áruk pontos és egységes értelmezése útján;
- e) a nemzetközi kereskedelem fejlődésének előmozdítása. (Bakos, 1968: 379)

A vámtarifák eltérő jellege a külkereskedelmi statisztikák szempontjából is jelentős gondot okozott, hiszen a nemzetközi kereskedelem kiszélesedésével egyre inkább nyilvánvalóvá lett, hogy ésszerű külkereskedelmi politika nem lehetséges részletes és összehasonlító kereskedelmi statisztika nélkül. Tekintve, hogy a kereskedelmi statisztikákat rendszerint a nemzeti vámtarifák alapulvételével állították össze, ezért a statisztikai rendszerek egységesítésének igénye mellett természetes következmény volt, hogy az egymástól lényegesen különböző vámtarifa rendszereket is egységes alapra kell hozni. (Kónya, 1970: 312)

Ezeket, az egyes nemzetek eltérő árukódolási rendszereiből adódó problémákat már a 19. században kezdték felismerni, de a fejlődés legfontosabb szakaszai a 20. századra tehetőek. Az első valóban fontos lépésnek az 1931-ben létrehozott Genfi Nómenklatúra tekinthető. A Népszövetség „Vámtarifa-nómenklatúra egységesítésével foglalkozó szakértői albizottsága” ekkor fejezte be az első egységes vámtarifa nómenklatúra tervezetét. A tervezet alapvetően Genfi Nómenklatúra elnevezéssel került be a köztudatba, de az első megjelent verzió még koránt sem volt véglegesnek mondható, ekkor még a tagállamok kormányainak észrevételeihez nyitották meg. (World Customs Organization, 2018: 6) A beérkező észrevételeket számba véve tovább formálták a nómenklatúra szerkezetét. A továbbfejlesztett vámtarifa 1937-ben készült el és ugyan széleskörű nemzetközi alkalmazására nem került sor, a későbbiekben elkészülő modern multilaterális vámtarifa kialakítása szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bírt. (Zsámbokiné, 2019)

A gazdasági újjáépítés és a háború utáni időszakra jellemző nagyobb kereskedelmi szabadság iránti vágy, kedvező feltételeket teremtett a vámtarifák egységesítésére, és a nemzetközileg elismert közös nómenklatúra szükségessége ismét nyilvánvalóvá vált. (Gotschlich, 1988) Így, a Genfi Nómenklatúra példáját követve ismét elkezdődhetett a közös vámnyelv, a nemzetközi vámtarifa kidolgozása.

A Brüsszeli Nomenklatúra és a Vámegyütműködési Tanács (VET)

A második világháború utáni nemzetközi kereskedelem megkönnyítése érdekében az országok felismerték, hogy egységesebb vagy integráltabb megközelítésre van szükség a kereskedelem ösztönzéséhez, miközben védik a helyi gazdaságokat és fenntartható jövedelmet biztosítanak az állami költségvetésnek. (Wijnbeek, 2014) A gazdasági rekonstrukció szükségessége és a szabadabb nemzetközi kereskedelem igénye kiváló lehetőséget teremtett egy korszerűbb vámtarifa-szerkezet összeállítására. (Miklósi, 1993)

Az új, egységes vámtarifa kialakítása szorosan összefügg az európai vámunió megvalósításának kidolgozásával megbízott munkacsoport tevékenységével és ezzel összefüggésben a Vámegyütműködési Tanács létrehozásával.

1947. szeptember 12-én az Európai Gazdasági Együtműködési Bizottságban képviselt 13 európai kormány Párizsban kiadott egy közös nyilatkozatot, melyben megállapodtak abban, hogy megvizsgálják egy vagy több inter-európai vámunió létrehozásának lehetőségét. Ezután Brüsszelben létrehozták az Európai Vámunió Tanulmányi Csoportot (ECUSG),³¹⁵ amely megvizsgálja a projekthez kapcsolódó problémákat, és megkezdi a megvalósításához szükséges lépéseket. 1948-ban a vizsgálati csoport két bizottságot hozott létre – egy gazdasági bizottságot és egy vámügyi bizottságot. A Gazdasági Bizottság a Gazdasági Együtműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) elődje volt. (Wijnbeek, 2014: 4)

A Vámbizottság előtt álló technikai kérdések összetettségét illetően úgy döntöttek, hogy szakértői csoportokat hoznak létre konkrét kérdésekben. Így az ECUSG második ülésén (1948. január-február) döntés született egy, a belga kormány által finanszírozott hivatal³¹⁶ létrehozásáról, amely a közös vámnomenklatúra tervezetének kidolgozására összpontosított. (Kormych, 2017: 10)

1948. március 15. és október 15. között hetente öt-hat alkalommal üléseztek, amelyen a Benelux államok, Dánia, Franciaország, Görögország, Olaszország, Norvégia, Portugália, Svédország, Svájc, Egyesült Királyság és a németországi megszállási övezetek képviselői voltak jelen állandó jelleggel vagy időközönként. (United States Tariff Commission, 1968: 39) Az ülések eredményeként létrejött a vámtarifa szövegének első változata. A második ülészak Brüsszelben, 1949. január 15-én kezdődött, melynek fő célja volt, hogy felülvizsgálja és kiegészítse az 1948. évi szöveget, figyelemmel a különböző államok vámhatóságainak észrevételeire.

A tanácskozások eredményeként megfogalmazódott, hogy a nomenklatúra akkor érheti el célját, ha a Genfi-vel ellentétben kötelezőbb szabályokat tartalmaz, amelyeket minden alkalmazó egységesen követni fog. Ennek érdekében megállapodtak, hogy az új nomenklatúrát egyezménybe kell foglalni. Ennek érdekében a tervezetet átdolgozták, rövidítették és egyszerűsítették majd csatolták az „Áruknek vámtarifákba történő besorolására létrehozott nomenklatúráról szóló 1950. december 15-ei Brüsszeli Egyezményhez.” Az egyezményt ugyanabban az időben nyitották meg aláírásra, amikor a Vámegyütműködési Tanács³¹⁷ létrehozásáról szóló, valamint a vámértékek megállapítására vonatkozó egyezményt.

³¹⁵ European Customs Union Study Group (ECUSG)

³¹⁶ Permanent Tariff Bureau

³¹⁷ Customs Cooperation Council (CCC)

A Váme gyüttműködési Tanács,³¹⁸ nemzetközi szervezet létrehozásának célja elsősorban a Nómenklatúra Egyezmény és a Vámérték Egyezmény³¹⁹ egységes értelmezésének és alkalmazásának biztosítása, a két egyezmény propagálása, széles körű elfogadtatásuk elősegítése volt. (Miklósi, 1993: 41) A Váme gyüttműködési Tanács első ülésére 1953. január 26-án került sor, amelynek emlékére 1983-tól ezt a napot Nemzetközi Vámnappá nyilvánították.

Fontos kiemelni az alapegyezmény alkotóinak érdemeit, akik annak érdekében, hogy széleskörben alkalmazott egyezmény születhessen, már ebben az időszakban is lehetővé tették, hogy a Váme gyüttműködési Tanácsnak a világ bármely országa tagja lehessen. Ennek ellenére a Tanács az alapegyezmény hatálybalépésekor 1953-ban kicsi, és tisztán európai volt. Csak 1955-ben csatlakozott Pakisztán, mint első nem európai tagállam. 1963-ban, tíz évvel az alapegyezmény hatálybalépése után, a 34 tagállam között már 14 nem európai állam volt. 1968-ban a Tanács elérte az 59-es taglétszámot. (Fuchs, 1969: 50)

A Nómenklatúra egységes értelmezése és alkalmazása érdekében a VET megkezdte az ún. Vámtarifaj Magyarázatot³²⁰ kidolgozását is. Az 1951 márciusától 1955 júliusáig tartó munkálatok során körvonalazódott, hogy az 1950-ben elkészült elsődleges verziót módosítani kell annak érdekében, hogy az a nemzetközi egyezmény keretein belül történő alkalmazás során minél egyértelműbb legyen a felhasználók számára. A módosított nómenklatúrát a Tanács a magyarázattal együtt jóváhagyta, és 1955. július 1-jén aláírták a Nómenklatúra Egyezmény módosító jegyzőkönyvét is.

Az Egyezmény 1959. szeptember 1-jén lépett életbe és Brüsszeli Nómenklatúra néven vált ismertté. 1974-ben módosították az elnevezését „Váme gyüttműködési Tanács Nómenklatúrájára”- ra, röviden VET Nómenklatúrára³²¹, hogy a név is jelezze, miszerint nemzetközi vámtarifáról van szó. (Miklósi, 1993)

A Nómenklatúra szerkezeti jellemzői

A második világháború jelentősen felgyorsította az ipari országok gazdaságában bekövetkező technológiai változások ütemét, amelynek eredményeként sok új termék lépett be a nemzetközi kereskedelemben, ami áruosztályozási problémákat okozott a vámtisztviselők számára. A nemzeti vámtarifaj-nómenklatúrák elavulttá váltak. Ilyen új termékek például a műanyagok, a szintetikus textilszálak, a repülőgépek és a könnyűfémek. (United States Tariff Commission, 1968: 41)

A kialakítandó egységes nómenklatúra szempontjából mértékadó alapnak bizonyult a Genfi Nómenklatúra, azonban jelentős mértékben átdolgozták azt, elsősorban annak érdekében, hogy a műszaki, technológiai fejlődés követelményeinek is megfeleljen, másrészt figyelembe vették azokat a tapasztalatokat is, amelyek a Genfi Nómenklatúrát alkalmazók jeleztek.

A vámtarifaj szerkezetének kimunkálása nem volt könnyű feladat, hiszen azt úgy kellett felépíteni, hogy a kereskedelemben előforduló összes árucikket be lehessen kódolni. Emellett fontos szempont volt az is, hogy az alkalmazó felek rugalmasan, saját igényeiknek megfelelően tudják felhasználni, ugyanakkor az egységesség követelményeinek is megfeleljen.

³¹⁸ 1994 júniusa óta a Váme gyüttműködési Tanács új néven, mint Vámigazgatások Világszervezete (VVSz) működik. World Customs Organization (WCO)

³¹⁹ Az áruk vámértékéről szóló brüsszeli egyezményt 1950. december 15-én írták alá, és annak elveit az áruk vámértékéről szóló, 1968. június 27-i 803/68 tanácsi rendelet (HL 1968. L 148., 6. o.) emelte át a közösségi jogba. A Brüsszeli Vámérték Egyezményt 1979-ben a GATT tokiói fordulóján kidolgozott, az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1980. L 71., 1., 107. o.) váltotta fel, amely a vámérték meghatározásának alapjaként bevezette az ügyleti érték módszerét, és amelyet az áruk vámértékéről szóló, 1980. május 28-i 1224/80 tanácsi rendelet (HL 1980. L 134., 1. o.) jelenített meg a közösségi jogban.

³²⁰ Explanatory Notes

³²¹ Customs Cooperation Council Nomenclature (CCCN)

A Nómenklatúra készítői általános elvként fogadták el, hogy az ugyanazon nyersanyagból készült termékeket lehetőleg egy árucsoportba vonják össze, ezen belül a termékeket „progresszív” sorrendben szerepeltetik, az elkészültségi fokozatnak megfelelően. Ennek az elvnek szigorú betartása azonban egyes esetekben helytelen. Ilyenkor helyesebb, ha a késztermék szerint történik a besorolás, mint például a bútornál, amit a 94. árucsoportba soroltak, tekintet nélkül arra, hogy az fából, fémből vagy más anyagból készül-e. (Bakos, 1968: 380)

Az 1955-ben létrehozott vámtarifa struktúrája már nagyon hasonlít a jelenleg is használt Harmonizált Áruleíró és Kódrendszerre (HR Nómenklatúrára).

Legfőbb részei a következők voltak:

- I. A vámtarifa alkalmazásának alapvető szabályai³²²
Az alkalmazási szabályok lefektetése különösen fontos volt abból a szempontból, hogy az áruk nómenklatúrába történő besorolása egységes elveken alapuljon. A szabályok 5 pontban sorolták fel a vámtarifaszámok kiválasztásának és az árubesorolás módszerének alapvető szempontjait.
- II. Az áruosztályokhoz és árucsoportokhoz tartozó megjegyzések³²³
A megjegyzéseknek szintén az egységes besorolás miatt van kiemelkedő jelentősége. Ezekben egyes áruk, illetve árukörökre vonatkozó speciális utalások találhatóak, például arra vonatkozóan, hogy melyek azok amiket nem sorolhatunk be az adott áruosztályba vagy árucsoportba, vagy mik azok a speciális fogalmak, amelyeket az értelmezés során alkalmazni kell, stb.
- III. Vámtarifaszámok
A nómenklatúra 1097 vámtarifaszámot tartalmazott, amelyeket a korábbi Genfi Nómenklatúrához hasonlóan 21 áruosztályba kategorizáltak be. A vámtarifaszámok 4 számjegyűek voltak, alszámokat azonban nem alakítottak ki. Ennek oka elsődlegesen az volt, hogy a vámtarifa rugalmas alkalmazhatóságát biztosítsák. A vámtarifaszám első két számjegye az árucsoportot, a második két számjegy az árucsoporton belüli helyet jelöli.³²⁴

Figure 1. Brussels Tariff Nomenclature (BTN) adopted in 1955		
84.34	Machines à fondre et à composer les caractères; machines, appareils et matériel de clicherie, de stéréotypie et similaires; caractères d'imprimerie, clichés, planches, cylindres et autres organes imprimants; pierres lithographiques, planches et cylindres préparés pour les arts graphiques (planés, grenés, polis, etc.).	84.34 Machinery, apparatus and accessories for type-founding or type-setting; machinery, other than the machine-tools of heading No. 84.45, 84.46 or 84.47, for preparing or working printing blocks, plates or cylinders; printing type, impressed flongs and matrices, printing blocks, plates and cylinders; blocks, plates, cylinders and lithographic stones, prepared for printing purposes (for example, planed, grained or polished).
84.35	Machines et appareils pour l'imprimerie et les arts graphiques, margeurs, plieuses et autres appareils auxiliaires d'imprimerie.	84.35 Other printing machinery; machines for uses ancillary to printing.
84.36	Machines et appareils pour le filage (extrusion) des matières textiles synthétiques et artificielles; machines et appareils pour la préparation des matières textiles; machines et métiers pour la filature et le retordage; machines à bobiner (y compris les canetières), mouliner et dévider.	84.36 Machines for extruding man-made textiles; machines of a kind used for processing natural or man-made textile fibres; textile spinning and twisting machines; textile doubling, throwing and reeling (including weft-winding) machines.

1. kép: Részlet a Brüsszeli Nómenklatúrából (World Customs Organisation, 2018: 8)

Az alkalmazás és egyértelmű értelmezés megkönnyítése érdekében az alábbi kiadványokat is csatolták a Nómenklatúrához:

³²² General Rules

³²³ Legal Notes (Section and Chapter Notes)

³²⁴ A jelenleg használt HR Nómenklatúra első négy számjegye ugyanígy épül fel.

- **Vámtarifa Magyarázat**

A magyarázat olyan többlet információk forrása volt, amelyek nagymértékben megkönnyítették az egyes árucsoportokba, vagy vámtarifaszámok alá tartozó árukör egyértelműsítését. A magyarázatok elkészítéséhez szerteágazó és többnyelvű szakirodalmat használtak fel, valamint a nagyon speciális kategóriákhoz szakemberek tanácsait, szakvéleményeit is figyelembe vették. (United States Tariff Commission, 1968: 47) Fontos megjegyezni, hogy a Magyarázat ugyan jelentős segítséget nyújtott az áruk pontos besorolásának elvégzése során, azonban jogi értelemben nem hasonlítható össze a kötelezően alkalmazandó, áruosztályokhoz vagy árucsoportokhoz fűzött megjegyzésekkel, a Magyarázat ugyanis nem tartozott az Egyezmény azon részei közé, amelyeket a Nómenklatúrát alkalmazó országoknak kötelezően be kellett építeni nemzeti tarifájukba.

- **ABC betűrendes tárgymutató**³²⁵

Abból a célból, hogy a számtalan árumegnevezést tartalmazó vámtarifában és a magyarázatban könnyebb legyen az eligazodás, a betűrendes útmutatót is létrehozták, amelynek alkalmazása szintén nem volt kötelező, csak a tájékozódás megkönnyítése volt a célja.

- **Áruosztályozási vélemények**³²⁶

Az Áruosztályozási vélemények listája a VET olyan döntéseit tartalmazza, amelyeket valamelyik ország által felvetett vitás kérdésekre adott válaszul. A döntések listája két részből állt, az első rész a döntéseket sorolja fel a Nómenklatúra számainak sorrendjében, a második pedig azokat a cikkeket tartalmazza alfabetikus sorrendben, amelyekre a döntések vonatkoznak. (Bakos, 1968: 380)

A létrehozott rendszerrel szemben fontos követelmény volt az is, hogy rugalmas legyen. A változás lehetőségét biztosítani kellett, hiszen a módosítások időről időre szükségessé válhatnak, főként a technológiai fejlődés nyomán követhetősége érdekében.

Ennek ellenére a tagországok egyetértettek abban, hogy az ilyen változtatásokat minimálisra kell csökkenteni, mivel túl sok változás zavarba hozza azokat az országokat, amelyek nem képesek parlamenti jóváhagyás nélkül módosítani nemzeti tarifatorvényeiket. Tehát a módosításokat csak viszonylag hosszú időtartam, például négy vagy öt év elteltével kell elvégezni. (United States Tariff Commission, 1968: 48)

Az Egyezmény szerződő feleinek kötelezettségei

Ahhoz, hogy egy jól működő, valóban egységes rendszer alakulhasson ki, szükséges volt meghatározni, hogy melyek azok a részek, amelyeket azoknak, aki a Brüsszeli Nómenklatúrát alkalmazni szeretnék, szigorúan változtatás nélkül kell átvenni.

Az Egyezmény 2. cikkében fogalmazták meg azokat az elvárásokat, amelyek betartása elengedhetetlen a szerződő felek számára. Eszerint:

- a) valamennyi Szerződő Fél köteles vámtarifáját a Nómenklatúrának megfelelően összeállítani, legfeljebb olyan tisztán szövegezésjellelű eltérésekkel, amelyek a Nómenklatúrának a hazai törvényes rendelkezések közé való felvételéhez szükségesek és az így összeállított tarifát a Nómenklatúrának megfelelően az Egyezmény reá nézve történt hatálybalépésének napjától alkalmazza.*
- b) Minden Szerződő Fél kötelezi magát arra, hogy:*

³²⁵ Alphabetical Index

³²⁶ Compendium of Classification Opinions

- i. *vámtarifájából nem hagyja ki a Nomenklatúra egyetlen árumegnevezését sem, nem tesz hozzá újakat és nem tér el az árumegnevezések számaitól;*
- ii. *vámtarifájában az árucsoportok vagy áruosztályok megjegyzéseiben egyetlen olyan átdolgozást sem végez, amely a Nomenklatúrában levő árucsoportok, áruosztályok és árumegnevezések tartalmát módosíthatja; és*
- iii. *vámtarifájába belefoglalja a Nomenklatúra Értelmezésének Általános Szabályait.”*

A kötelezően átvenni előírt vámtarifaszámok között volt két kivétel is, a 27.05 b gázok és a 27.17 elektromos áram. Ezek úgynevezett fakultatív tarifaszámok voltak, amelyek átvétele mellőzhető volt. Ennek indoka az volt, hogy nem minden ország tekintette ezeket árucikkeknek. (Bakos, 1968: 381)

Az Egyezmény feltételei szerint tehát a vámtarifaszámok tartalmán változtatni nem lehet, ez azonban nem jelenti azt, hogy további alszámok kialakításával nem lehet saját nemzeti igényeikhez igazítani azokat. Ezt előző cikk c) pontjában meg is fogalmazzák, miszerint:

- c) *E cikk egyik rendelkezése sem gátolja a Szerződő Feleket abban, hogy az árúknak a saját vámtarifájukban történő osztályozása céljából a Nomenklatúra bármely árumegnevezésén belül további altételes bontást hozzanak létre.*

Ezen kívül mindegyik szerződő állam végrehajthat olyan szöveges kiigazításokat, amelyek szükségesek lehetnek a nomenklatúra nemzeti jogban történő érvényesítéséhez. Például, amennyiben összeegyeztethetőek a Brüsszeli Nomenklatúrával és a Vámtarifa Magyarazattal, extra nemzeti jogi megjegyzéseket lehet beilleszteni a nemzeti tarifákba, például bizonyos kifejezések meghatározása vagy az alkalmazási kör korlátozása érdekében bármely nemzeti vámtarifaalszám alá. Természetesen fontos, hogy az ilyen típusú nemzeti jogi megjegyzéseket úgy rendezzék el, hogy ne akadályozzák a brüsszeli nomenklatúrára alapuló összes vámtarifa összehasonlíthatóságát. Ezért 1957. november 19-én a Tanács elfogadta a vámtarifák formájáról és kialakításáról szóló ajánlást, amely felkéri az új nemzeti tarifákat elkészítő tagokat, hogy a lehető legpontosabban tartsák meg a nomenklatúra formáját és elrendezését. (United Nations Economic and Social Council, 1966: 17-18)

A Brüsszeli Nomenklatúra Magyarországi bevezetése

Hazánkban a Brüsszeli Nomenklatúrára épülő vámtarifa bevezetésére először a 48/1967 (XI.19.) számú kormányrendelettel, 1968. január 1-el került sor.

Magyarország ebben az időben még nem volt tagja a Nomenklatúra Egyezménynek, azonban az új mechanizmus beindulásának egyik feltételeként jelentkezett az aktív vámpolitika megteremtése, melyben a vám képes a piaci viszonyok szabályozására, a hazai piacvédelem megvalósítására. (Lovassyné, 1980: 265) Ennek megvalósítása érdekében elengedhetetlen volt a nemzetközileg széleskörben alkalmazott, egységes vámtarifa bevezetése hazánkban is.

1968. szeptember 16-án, Magyarország képviselője Brüsszelben letétbe helyezte a Váme gyüttműködési Tanácsról szóló nemzetközi egyezmény csatlakozási okmányát, így ettől az időponttól hazánk rendszeresen részt vehetett a VET különböző rendezvényeinek munkájában. (Kiss és Kovácsis, 2000: 98) A Váme gyüttműködési Tanács létrehozásáról szóló egyezményt az 1969. évi 2. sz. törvényerejű rendelettel hirdették ki, azonban a Nomenklatúra Egyezményhez történő csatlakozásunk csak később, 1978-ban valósult meg, amelyet a 38/1978. (VII. 18.) MT rendeletben tettek közzé.

Az 1968-tól alkalmazott nomenklatúra tehát már a brüsszeli kötelező négy számjegyes vámtarifaszámokon alapult, azonban ezeken túl, a magyar nemzetgazdaság szempontjai szerint kialakított további részletezéseket is tartalmazott. Az altételeket betűjelekkel, míg az azon belüli további részletesebb bontásokat római számokkal jelölték.

Vám- tarifa- szám	Árumegnevezés	Vámtétel %-ban		
		I	II	III
01.04	D) Kecske			
	I. Tenyészkecske		0	10
	II. Egyéb		30	60
01.05	Háziszárnyas (csirke, tyúk, kacska, liba, pulyka, gyöngyös)			
	A) Tenyészbaromfi			
	I. Naposcsibe		0	10
	II. Napospulyka		0	10
	III. Naposkacska		0	10
	IV. Tenyészliba		0	10
	V. Egyéb		0	10
	B) Egyéb		0	10
01.06	Más élő állat			
	A) Tenyész és kísérleti állatkerti állat, rendőrkuitya		0	10
	B) Egyéb		30	60

2. kép. Részlet az 1968. január 1-től alkalmazott Magyar Kereskedelmi Vámtarifából (saját készítésű kép)

Az új vámtarifa az alszámok bontásával együtt mintegy 3000 vámtételt tartalmazott. Gyakorlatilag ez annyit jelent, hogy a vámtételek igen részletes bontásban szerepeltek, így nagyobb szelektivitást adott a korábbihoz képest. A részletes altételbontásnak több előnye van:

- hozzájárul az árubesorolási viták megelőzéséhez,
- az egy vámtarifaszám alá tartozó termékekre különböző megfontolásokból (pl. iparvédelem) differenciált vámtételeket lehet megállapítani, vagyis differenciáltabb árumélységű importszabályozást tesz lehetővé. (Bakos, 1968: 381)

A Brüsszeli Nomenklátúrán alapuló vámtarifát bevezető rendelet a Vámtarifa Bizottságot is létrehozta, amelynek kiemelt szerepe volt a hazai vámtarifa szabályozásban. A Vámtarifa Bizottság különböző kérdéseket vizsgált, mint például:

- a Kereskedelmi Vámtarifa módosításának kérdései,
- a Kereskedelmi Vámtarifát érintő rendelkezéseknek államközi szerződéssel történő szabályozása,
- a kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján kiadandó rendeletek összehasonlítása,
- olyan ügyek, melyeknél véleményadásra a Pénzügyminisztérium, a Külkereskedelmi Minisztérium vagy az Országos Anyag- és Árhivatal a Vámtarifa Bizottságot felkéri. (48/1967 (XI.19.) korm. r. 4. § (2) bek.)

A Bizottság elnöke a külkereskedelmi miniszter erre kijelölt helyettese, tagjai a külkereskedelmi miniszter, a pénzügyminiszter, a külügyminiszter, az Országos Tervhivatal elnöke és az Országos Anyag- és Árhivatal elnöke, az adott ügyben érdekelt miniszterek, illetve országos hatáskörű szervek vezetőinek képviselői. (48/1967 (XI.19.) korm. r. 4. § (1) bek.)

Fontos lépés volt az is, hogy a vámtarifa mellett hivatalos kiadványként közzétették a Vámtarifa Magyarázatot is, amely a Brüsszeli Nómenklatúra magyarázatának fordítását tartalmazta.

Összegzés

A Brüsszeli Nómenklatúra széleskörű elismertségre tett szert a világban, amit az is mutat, hogy már a 60-as években 19 ország (United Nations Economic and Social Council, 1966: 4)³²⁷ volt aláíró tag, de több mint 70 ország alkalmazta, és amíg hatályban volt, addig ötvenkét ország volt a Nómenklatúra Egyezmény szerződő fele. Valójában több mint 150 ország és terület alkalmazta ezt a vámtarifát, amely a nemzetközi kereskedelem 70% -át tette ki abban az időben. (Gotschlich, 1988: 955)

A nemzetközi szinten megvalósuló egységes áruosztályozásban hatalmas lépést jelentett ez a besorolási rendszer, amely ezen alapvető funkcióján túl, egyben az államközi tárgyalásoknál előforduló áruspecifikációt is nagymértékben megkönnyítette és precizizálta. Nem volt szükséges többé ugyanis egy-egy áruféleség részletes körülírása a kontingenstárgyalásoknál, vámtárgyalásoknál, liberalizációs tárgyalásoknál, stb., hanem elegendő volt a Brüsszeli Nómenklatúra számának megadása. (Hacsovsky, 1968: 7)

Az egységes nómenklatúra jól bevált rendszerként működött több mint 30 évig, azonban a technológiai fejlődés új igényekkel állt elő. A számítógépes adatfeldolgozás megjelenése hatással volt a nómenklatúra fejlődésére is, elkerülhetetlen volt a kor igényeinek megfelelő átalakítás elvégzése.

A VET is arra a következtetésre jutott, hogy a világkereskedelem növekvő volumene és változatossága miatt, hosszú távon nélkülözhetetlen egy újabb, egységes áruosztályozási rendszer létrehozása, amely a nemzetközi kereskedelem érdekeit is figyelembe veszi. (Morgan és Wilson, 1987: 710)

Így 1973 júniusában, a Váme gyüttműködési Tanács tanulmányozó csoportja, kétéves tanácskozás után egy nemzetközi áruosztályozási rendszer kidolgozását javasolta. Az ajánlás eredményeként a VET létrehozta a Harmonizált Rendszer Bizottságot az új rendszer kidolgozása érdekében. A Harmonizált Rendszer Bizottság valójában egy olyan nemzetközi csoport volt, amely számos ország és nemzetközi szervezet képviselőiből állt, ami lehetővé tette a különböző országok, szervezetek és iparágak érdekeinek érvényesítését az új rendszer fejlesztése terén. (Torrence, 1987: 2-5)

A munkálatok eredményeképpen, 1983-ban megnyitották aláírásra az új nómenklatúrán alapuló egyezményt, a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszer Egyezményt (HR),³²⁸ amely 1988. január 1-vel lépett életbe, és amely a Brüsszeli Nómenklatúrát váltotta az egységes nemzetközi vámtarifák történetében.

Már a kezdetekkor nagyszámban csatlakoztak világszerte, ekkor is már 38 ország volt az egyezményt aláírók között. (Budzowski, 2010: 94) Köztük az Európai Gazdasági Közösség, és azóta is ezen a vámtarifán alapuló nómenklatúrát alkalmazzuk az EU-ban. Napjainkban több mint 200 ország, valamint vám- vagy gazdasági unió használja a rendszert nemzeti vámtarifájuk alapjaként. (World Customs Organization, d.n.)

Irodalomjegyzék

[1] 1969. évi 2. sz. törvényerejű rendelet

³²⁷ Ausztria, Belgium, Dánia, Finnország, Franciaország, Német Szövetségi Köztársaság, Irán, Írország, Olaszország, Luxembourg, Hollandia, Norvégia, Portugália, Spanyolország, Svédország, Svájc, Törökország, Egyesült Királyság és Jugoszlávia.

³²⁸ International Convention on the Harmonized Commodity Description and Coding System (HS)

- [2] 38/1978. (VII. 18.) MT rendelet
- [3] 48/1967 (XI.19.) sz. kormányrendelet
- [4] Bakos G. (1968). A Brüsszeli Nomenklátúra. *Külkereskedelem* 12(12), 379-381.
- [5] Budzowski, K. (2010). The Tariff Nomenclature and changes in Polish customs tariff. *Gazdasági és társadalomtudományi közlemények [Journal of Economic and Social Studies]*, 2(1), 93-100.
- [6] Fuchs, K. (1969). A Brüsszeli Vámegyháttműködési Tanács Állandó Technikai Bizottsága. *Külkereskedelem* 13(2), 50–53.
- [7] Gotschlich, G. D. (1988). The World Wide Developments of International Customs Law, *International Business Law Journal* 1988(7), 954–956.
- [8] Hacsovsky L. (1968). Életbelépett az új kereskedelmi vámtarifa. *Külkereskedelem* 12(1). 6–8.
- [9] Kiss I. & Kovácsics I. (szerk.) (2000). Emlékkönyv a Vám- és Pénzügyőrség történetéről, 1867-2000. VIVA Média Holding
- [10] Kónya B. (1970). A külkereskedelmi okmányok egységesítése. *Külkereskedelem* 14(10), 308–312.
- [11] Kormych, B. (2017). The European Customs Union Study Group: Drafting the EU customs law. *European Political and Law discourse* 4(6),
- [12] Lovassyné Bán C. (1980). A GATT nemzetközi kereskedelmet szabályozó jogi rendszere - különös tekintettel a szocialista országok csatlakozására. *Gazdaság- és Jogtudomány*, XIV(1–2), 235–270.
- [13] Miklósi E. (1993). A Harmonizált Áruleíró és Kódrendszer a nemzetközi kereskedelem segítője. *Kereskedelmi Szemle* 34(8), 40–42.
- [14] Morgan, V. & Wilson, A. (1987). The Harmonized System. *Canadian Tax Journal* 35(3), 706–715.
- [15] Wijnbeek, D. H. (2014). The admissibility of evidence in tariff classification for customs duty. (Publication No. 10092374) Mini-Dissertation. North-West University. <http://hdl.handle.net/10394/15820>
- [16] Torrence, Dale O. (1987). New tariff code streamlines global trading system. *Business America* 10(24), 2–5.
- [17] United Nations Economic and Social Council. (1966). The Brussels Nomenclature for the classification of goods in customs tariffs its origins, characteristic features and field of application. Economic Commission for Africa, Study Group on Tariff Classification and Interpretation. <https://repository.uneca.org/handle/10855/9871>
- [18] United States Tariff Commission: The development of a uniform international tariff nomenclature - From 1853 to 1967 - With Emphasis on the Brussels Tariff Nomenclature. 1968. p. 39. https://www.usitc.gov/publications/tariff_affairs/pub237.pdf
- [19] World Customs Organization (2018). The Harmonized System. A universal language for international trade 30 Years On. <http://www.wcoomd.org/-/media/wco/public/global/pdf/topics/nomenclature/activities-and-programmes/30-years-hs/hs-compendium.pdf>
- [20] World Customs Organization. (n.d.) Instruments and Tools. HS Convention. http://www.wcoomd.org/en/topics/nomenclature/instrument-and-tools/hs_convention.aspx
- [21] Zsámbokiné Ficskovszky Á. (2019). A Genfi Nomenklátúra. In Zsámbokiné Ficskovszky Á. (szerk.) *Biztonság, szolgáltatás, fejlesztés, avagy új irányok a bevételi hatóságok működésében. Tanulmánykötet*. Magyar Rendészettudományi Társaság Vám- és Pénzügyőri Tagozata. 292–315. <https://doi.org/10.37372/mrttvt.2019.1.18>